

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 452
din 07.11.2012**

Dosar nr.: 313/2012

Petiția nr.: 3416/17.07.2012

Petent: O N

Reclamat: D I

Obiect: petentul se consideră discriminat de secretarul Primăriei orașului C. pe criteriul etniei rome

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. O N

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. D I secretar la Primăria orașului C.,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul semnalează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării faptul că partea reclamată, secretar la Primăria orașului C., i-a adresat injurii spunându-i „țigan, murdar, nespălat.”

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 3416/29.08.2012 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 4115/29.08.2012 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 13.09.2012. Deoarece plicul cu citația petentului s-a reîntors la sediul C.N.C.D. pe motivul expirării termenului de păstrare, procedura de citare a fost reluată pentru termenul de 16.10.2012. La ambele termene de citare părțile nu s-au prezentat și nu au trimis niciun punct de vedere.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că la data de 14.07.2012, împreună cu câteva rude de etnie romă, s-a deplasat la Terasa Camelot pentru a face o baie, a consuma sucuri, bere, etc., până la ora 22.00 făcând o consumație de aproximativ 1200 lei.

4.1.2. Petentul precizează că în jurul orei 22.00, din cauza căldurii, împreună cu câțiva prieteni de etnie romă au făcut o baie în piscina terasei cu acordul administratorului, iar după 10 minute s-au retras la masă în șort, moment în care administratorul s-a deplasat la masa lor și le-a spus că patronului terasei nu îi place cum stau, deși fiecare persoană care ieșea din piscină pceda la fel.

4.1 3. Petentul s-a dus la masa patronului, care este și secretar la Primăria orașului C., pentru a-i cere explicații, iar acesta a spus că nu agreează țiganii, că nu sunt spălați și că nu îi place cum sunt îmbrăcați la terasa lui, deoarece au tricouri roșii, făcând referire la culoarea politică. Certurile au degenerat într-un conflict.

4.1.4. Petentul consideră că unei persoane ce deține o funcție publică, cum este secretarul Primăriei C., nu îi este permis să facă discriminări și trebuie să aibă același comportament față de toți cetățenii, indiferent dacă sunt bogați sau săraci, români sau romi.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată nu a exprimat niciun punct de vedere.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că petentul sesizează că ar fi fost tratat în mod necorespunzător din cauza apartenenței la etnia romă.

5.2. În drept, analizând faptele reținute în acest caz, Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”* (vezi CEDH, 18 februarie 1991, *Fredin c/Suede*, parag.60, 23 iunie 1993, *Hoffman c/Autriche*, parag.31, 28 septembrie 1995, *Spadea et Scalabrino c/Italia*, 22 octombrie 1996 *Stubbings et autres c/Royaume-Uni*, parag.75)

5.3. În același sens, Curtea europeană de justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, *principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit, dar și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.* (vezi Sermide SpA V. Cassa

Conguaglio Zuccherro and others, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionto Syn PE (KYDEP) v. Council Of the European Union and Commission of the European Communities)

5.4. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000R. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* din cauza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.5. Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire (restricție, excludere, deosebire, preferință) între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.6. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost aplicat diferit pe baza unui criteriu. Pornind de la premisa că, în speță, alegația tratamentului diferențiat se află în legătură cu apartenența etnică a petentului, Colegiul director trebuie să analizeze din mijloacele de probă și înscrisurile aflate la dosar, în ce măsură se poate reține un raport de cauzalitate între faptele imputate (neacordarea tratamentului/tratament necorespunzător) și criteriul invocat (apartenența etnică)

5.7. Or, în raport de susținerile petentului, Colegiul director este de opinie că, în prezenta speță, nu pot fi reținute mijloace probatorii de natură a reține prezumția săvârșirii unei discriminări împotriva petentului, pe considerentul apartenenței la etnia romă. O atare prezumție ar trebui să permită cel puțin a se presupune existența unei legături de cauzalitate între criteriul invocat (etnia romă) și tratamentul necorespunzător imputat în cauză.

5.8. Colegiul director reține că în lumina art. 20 alin. 6 din același act normativ, în materia discriminării, sarcina probei este împărțită în sensul că

petentului îi revine sarcina să dovedească existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări.

5.9. Trebuie subliniat faptul că în sarcina petentului cade obligația de a proba săvârșirea unor fapte de discriminare, fapte probate la nivel de certitudine.

5.10. Față de aceste considerente, Colegiul director reține că nu există o dovadă a săvârșirii unor fapte care pot fi considerate fapte de discriminare așa cum prevede art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. în privința faptelor sesizate nu se pot reține mijloace de probă care să determine incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – Membru

Bertzi Theodora – Membru

Haller István – Membru

Jura Cristian – Membru

Lazăr Maria – Membru

Stanciu Claudia Sorina – Membru

Vasile Alexandru Vasile – Membru

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.